

ikke om den i § 7 foreslaaede Skattevedtægt. For det første mente han, at Pensioner og Livrenter skulde have et større Tillæg end foreslaaet, og dernæst mente han, at det Spillerum, der skulde overlades Sogneraadene med Hensyn til Skatteindtægtens Ansættelse, skulde være større end foreslaaet. Ja, det kan der naturligvis være forskellige Meninger om. Men her er netop et af de Punkter, jeg sigtede til før, som i Skattekommissionen voldte de allerstørste Vanskeligheder, og som flere Gange forvoldte, at man var lige ved at gaa fra hverandre uden Resultat. Jeg vil dog nævne dette for ærede Medlemmer, der ikke have været saa nøje inde i Skattekommissionens Forhandlinger som jeg. Det ærede Medlem vil forstaa, hvor utilraadeligt det er at røre ved Bestemmelsen i denne Paragraf, naar han ser, at straks efter at han satte sig, det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) rejste sig og sagde lige det modsatte om § 7, nemlig at Spillerummet er for stort og vil variere for meget. Jeg vil i høj Grad tilraade det høje Tings Flertal, alle dem, der ønske at faa en god Ende paa denne vidtløftige Forhandling om Skattereformen, saa vidt muligt at holde sig til disse Paragraffers nuværende Affattelse.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds klagede over, at Skibsfarten skulde belastes med Skat til Kommunen. I Modsætning til det ærede Medlem mener jeg, at Skibsfarten hovedsagelig bør belastes med Skat til Kommunen, fordi der selvfølgelig paa det Sted, hvor Skibet hører hjemme, eller andetsteds i Landet, men som Regel hvor Skibet hører hjemme, bliver en Del Udgifter til Søfolkenes Børns Skolegang, til Søfolkenes Familiers Underhold i Trangstilfælde, og endelig muligvis til deres Familiers Underhold, naar den paagældende Ægtefælle er afgaaet ved Døden. Derfor mener jeg, der er god Grund til ikke at undtage Søfarten fra at beskattes til Kommunen, selv om Skibene ere ude omkring i andre Lande. Det ærede Medlem mente, at man burde lade Landkommunerne have samme Ret som Kjøbenhavn og Købstæderne til at opkræve Differencen mellem Bygningsafgiften og Ejendomsskylden. Men det foreliggende Lovforslag giver Landkommunerne langt større Ret, det giver nemlig Landkommunerne Ret til, naar Overgangsperioden er ude, at ligne paa alle Ejendomme i Kommunen det samme, som lignes paa Hartkornet, hvilket vil blive mere end Byg-

ningsafgiften. Det ærede Medlem gjorde saa en Henstilling om, hvorledes man skulde forholde sig med Hensyn til udtørrede Arealer. Derom skal jeg sige, at den Skattefrihed, som efter den bestaaende Lovgivning i Henhold til de paagældende Bevillinger tilkommer udtørrede Arealer i 20 Aar fra Anlægget, vil selvfølgelig vedblive og berøres ikke af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem mente med Hensyn til mit Forslag til § 32, at man skulde blive ved at kræve Amtsraadets Samtykke, ogsaa naar der var $\frac{3}{4}$ Majoritet i Sogneraadet. Det kan jeg selvfølgelig ikke gaa med til. Jeg mener paa det Punkt, og for øvrigt paa andre Punkter ogsaa, at man vel, naar der er Stemning for en eller anden Sag i det underste kommunale Raad, vil kunne overlade Sagens Afgørelse fuldt ud til dette Raad. Det ærede Medlem syntes lidt misfornøjet med § 25 angaaende Hartkornsskatten. Jeg skal nævne, at denne Paragraf, som tidligere ikke har spillet nogen Rolle i disse Forhandlinger, er Frugten af de Ønsker og Krav, som i en længere Aarrække have været baarne frem af Flertallet i dette Ting, om dog paa en eller anden Maade at naa til en nogenlunde Fiksering af Hartkornsskatterne, og det er Forsøget paa at imødekomme dette Krav, som har været Moderen til den Tanke, som har fundet sit Udtryk i § 32, saa sandt som man aldrig kan komme til en fuld Fiksering af Hartkornsskatten, saa længe Skatterne i Almindelighed kunne blive ved at vokse ubegrænset.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds mente, at man godt kunde røre ved Loven af 19de Februar 1861, naar man gør det ved Landkommunalloven. Ja, selvfølgelig kan man meget godt dette, og det er netop ogsaa det, jeg har gjort i mit Forslag. Jeg har ikke sagt, at man ikke skulde røre ved denne Lov. Det, jeg har sagt, er, at man af Hensyn til, at man nu paalægger Borgerne en ny Skat, skulde søge at sikre dem saa vidt muligt mod at komme til at svare forhøjede Skatter, og at man meget vel kunde gøre dette over for Kjøbenhavns Kommune, saaledes som det er gjort i alle de Lovforslag, der have foreligget angaaende denne Sag, ved over for Kommunen at opretholde den faktisk bestaaende Tilstand, og den opretholder man netop, naar man sætter Maksimum af Indkomstskatten til 2 pCt., samtidig med, at man ud af Borgernes Lommer giver Kommunen fuld Erstatning for den ene Procent, hvormed Skatten nedsættes. Nu